

سناریوهای ممکن

1 رژیم به سیاست کنونی ادامه دهد

- ادامه بحران؛ فروپاشی رژیم؛ خلا قدرت؛ احتمال درگیری های خونین؛ احتمال درگیری نظامی خارجی؛

2 عقب نشینی محدود با حفظ پایه های رژیم مثلا در سیاست خارجی یا فشارهای فرهنگی

- عدم پذیرش تغییرات توسط مردم و کشورهای غربی. ادامه بحران و فروپاشی

- ورود نیروهای جدید و تغییر در توازن قوا و امکان گذار بدون خلا قدرت (اصقلاب)

- موفقیت در محدود کردن فشار خارجی، سرکوب مخالفین و تداوم حیات رژیم در میان مدت

3 تغییر توازن نیرو؛ عقب نشینی و پذیرش مذاکره با اپوزیسیون توسط بخشی از حاکمیت

- امکان گذار بدون خلا قدرت از طرق موسوم به اصقلاب

4 نتیجه گیری:

- امکان بروز سناریوهایی دور از هم

- ضرورت حضور نیروی قدرتمند خواهان گذار در جامعه

- ضرورت تلاش برای تغییر توازن نیرو جهت تقویت سناریوهای منتهی به گذار

- ضرورت تلاش برای تقویت سناریوهایی که گذار و جابجایی قدرت را با کمترین درگیری های خشونت آمیز ممکن کند

برنامه گذار از دیدگاه جمهوریخواهی

1 هدف (target): تقویت گفتمان جمهوریخواهی و استقرار جمهوری سکولار دمکرات در ایران

- مشارکت مردم؛ جدایی دین از دولت؛ انتخابی بودن همه نهادها؛ رفع همه تبعیضات
- تقویت گفتمان جمهوریخواهی بعنوان گفتمان رادیکال مخالف گفتمان حاکمیت امروز
- ضعف گفتمان های اسلامی مخالف ولایت فقیه و پادشاهی در تحقق گذار دمکراتیک
- امکان تعامل با سایر نحله های سیاسی
- دست یابی به یک رژیم دمکراتیک از طریق رای مردم (مجلس موسسان)

2 منابع و نیروهای تحول (Resources) :

- اتکا به نیروی متشکل توده ای
- قدرت گفتمان جمهوری خواهی سکولار دمکرات در نخبگان جامعه
- امکان جلب نیروهایی در درون حاکمیت به پذیرش ضرورت تحول
- امکان جلب حمایت بین المللی از مبارزات مردم ایران و دفاع از حقوق بشر

برنامه گذار از دیدگاه جمهوریخواهی 2

3 خط مشی و سمت گیری (policy)

- تکیه بر جنبش های اجتماعی مدنی
- بکار گیری و پذیرش اشکال مختلف مبارزه
- احتراز از اشکال خشونت محور
- عدم اتکا به دولت های خارجی برای تحول سیاسی در کشور
- پذیرش امتیازات جریان ها و گفتمان های متفاوت سیاسی بر تاثیر گذاری بر اقلشار مختلف و گسترش دامنه نیروهای خواهان تحول
- تلاش در جهت تحزب، متشکل شدن بلوک ها و تقویت مبارزه متشکل سیاسی

برنامه گذار از دیدگاه جمهوری خواهی 3

4 برنامه عمل (plan)

- شکل دهی و تقویت بلوک و ثقل جمهوریخواهی
- استقبال از متشکل شدن سایر نیروها
- ارتباط با فعالان سیاسی اجتماعی داخل کشور با هدف تقویت نقش رهبری کننده آنان
- دیالوگ و گفتگو با همه نحله های سیاسی اجتماعی ایران با اهداف گوناگون از فهم و پذیرش متقابل، تضعیف گرایش های افراطی تا حد دست یابی به اقدامات موازی یا همگرایی و همکاریهای معین
- تقویت مبارزات مدنی مطالباتی؛ مبارزات اعتراضی در اشکال و محرک های متفاوت اولیه و تلاش برای هم پیوندی این مبارزات